EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.4.2023
COM(2023) 240 final

2023/0138 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag som ingår i ett lagstiftningspaket är avsett att ersätta rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1] (stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del). Det åtföljs av ett förslag om ändring av rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott[2] (stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del) samt av ett förslag till ändring av rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk[3]. Syftet med paketet är att reformera EU:s finanspolitiska ramverk.

För att ta hänsyn till lärdomarna från den globala finanskrisen och statsskuldskrisen i euroområdet, och som en del av det lagstiftningspaket som kallas ”sexpacket”, ändrades år 2011 förordning (EG) nr 1466/97 genom förordning (EU) nr 1175/2011[4], förordning (EG) nr 1467/97 ändrades genom förordning (EU) nr 1177/2011[5] och direktiv 2011/85/EU antogs.

Artikel 12a i förordning nr 1466/97 innehåller en översynsklausul enligt vilken kommissionen vart femte år ska offentliggöra en rapport om tillämpningen av förordningen med en utvärdering av i) förordningens ändamålsenlighet, ii) framstegen med att få till stånd en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). När så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett förslag till ändring av förordningen. Kommissionen har sett över förordningen i samband med den översyn av EU:s ramverk för ekonomisk styrning som inleddes i februari 2020[6].

Översynen av EU:s ramverk för ekonomisk styrning byggde på ett omfattande samråd med ett stort antal olika intressenter, däribland EU-institutioner, allmänheten, nationella regeringar och parlament, arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer och den akademiska världen. Översynen visade att ramverket har ett antal starka sidor, men också en rad brister. I synnerhet har det blivit mer komplext och är inte tillräckligt effektivt när det gäller att minska

---

1 EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
2 EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.
3 EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.
4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, (EUT L 306, 23.11.2011, s. 12).
5 Rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L 306, 23.11.2011, s. 33).
6 Kommissionens meddelande COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020 *Översyn av den ekonomiska styrningen, rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU*.

höga skulder och bygga upp buffertar för framtida chocker. Flera av instrumenten och förfarandena måste uppdateras så att man kan ta vara på lärdomarna från hanteringen av den senaste tidens ekonomiska chocker, inbegripet samspelet mellan reformer och investeringar inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Det föreslagna lagstiftningspaketet där detta förslag ingår syftar till att åtgärda dessa brister och ta vara på dessa lärdomar.

I sitt meddelande av den 9 november 2022 lade kommissionen fram riktlinjerna för den reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning[7] som har till syfte att säkerställa skuldhållbarhet och främja en hållbar och inkluderande tillväxt i alla medlemsstater. Målet med riktlinjerna är att stärka det nationella ägarskapet, förenkla ramverket och i större utsträckning anlägga ett medelfristigt perspektiv, vilket ska kombineras med starkare och mer enhetlig kontroll av efterlevnaden. I riktlinjerna beaktas även de synpunkter som inkommit under det offentliga samråd som inleddes i oktober 2021, där övriga EU-institutioner och alla viktiga intressenter hade möjligt att delta[8].

Lagstiftningspaketet, som bygger på resultaten av översynen av den ekonomiska styrningen, det offentliga samråd som inleddes i oktober 2021 och de riktlinjer som lades fram i meddelandet av den 9 november 2022, syftar till att göra EU:s ramverk för styrning enklare (genom att använda en enda operativ indikator i form av en nettoutgiftsbana och förenkla rapporteringskraven, särskilt genom att införa en enda holistisk och integrerad medelfristig finans- och strukturpolitisk plan), mer transparent och verkningsfullt, med ökat nationellt ägarskap och skärpt efterlevnadskontroll, så att det blir möjligt att genomföra reformer och investeringar men samtidigt även minska höga offentliga skuldkvoter på ett realistiskt, gradvis och varaktigt sätt. På så sätt bör det reformerade ramverket inom ramen för en starkare och mer ändamålsenlig europeisk planeringstermin bidra till att bygga upp EU:s gröna, digitala och motståndskraftiga framtida ekonomi och samtidigt säkerställa att alla medlemsstaters offentliga finanser är hållbara. Reformförslagens utformning har således påverkats av de högre, och sinsemellan mer skiftande, offentliga skuldnivåer som observerats under en följd av år och behovet av att upprätthålla höga investeringsnivåer med tanke på den gröna och den digitala omställningen och att säkerställa energitrygghet, öppet strategiskt oberoende och social och ekonomisk motståndskraft. Utformningen tar även hänsyn till genomförandet av den strategiska kompassen för säkerhet och försvar.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Med tanke på vilka omfattande ändringar som krävs för att genomföra kommissionens riktlinjer av den 9 november 2022 för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning är avsikten att förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och multilateral budgetövervakning ska ersätta förordning (EG) nr 1466/97.

---

[7] Meddelande COM(2022)583 final av den 9 november 2022 från kommissionen om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

[8] Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 104 final av den 28 mars 2022, *Online public consultation on the review of the EU economic governance framework – Summary of responses – Final Report* (ej översatt till svenska).

Målet med dessa tre rättsakter är ett reformerat ramverk med en medelfristig inriktning som bygger på nationellt ägarskap och syftar till en trovärdig och betydande minskning av höga skuldnivåer och till främjande av hållbar tillväxt för alla. Det reformerade ramverket för ekonomisk styrning bygger därmed på stabilitets- och tillväxtpaktens grundläggande mål om budgetdisciplin och tillväxtfrämjande och de bestämmelser om paktens grundande som finns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Genom att syfta till sunda och hållbara offentliga finanser samt främjande av tillväxt uppfyller det reformerade ramverket samtidigt även huvudmålen för den finanspolitiska överenskommelsen, som utgör avdelning III i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*SSS-fördraget*)[9]. Själva kärnan i den finanspolitiska överenskommelsen bevaras dessutom i andra delar av den föreslagna lagstiftningen. Denna förordning, som har en medelfristig inriktning förankrad i landsspecifika utmaningar avseende skuldsättningen, återspeglar delvis den finanspolitiska överenskommelsens krav på konvergens mot de medelfristiga mål som ska föreslås med beaktande av de landsspecifika utmaningarna avseende offentlig skuldsättning (artikel 3.1 b i SSS-fördraget). Även om det strukturella saldot betonas i den finanspolitiska överenskommelsen krävs även en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan för den övergripande bedömningen av efterlevnaden (artikel 3.1 b i SSS-fördraget), och denna analys behålls i denna förordning. Temporära avvikelser från de medelfristiga målen eller från anpassningsbanan mot dessa mål är enligt den finanspolitiska överenskommelsen tillåtna endast under exceptionella omständigheter (artikel 3.1 c i SSS-fördraget), vilket också föreslås i denna förordning. Om betydande avvikelser från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan mot detta mål konstateras måste, enligt den finanspolitiska överenskommelsen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod (artikel 3.1 e i SSS-fördraget). Även i det reformerade ramverket krävs att avvikelser från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan korrigeras. Om avvikelserna leder till ett underskott som överstiger 3 % av BNP kan medlemsstaten dessutom bli föremål för förfarandet vid alltför stora underskott. För medlemsstater vars skuldsättning överstiger 60 % av BNP stärks det skuldbaserade underskottsförfarandet: det fokuserar på avvikelser från nettoutgiftsbanan och ersätter det nuvarande riktmärket för skuldminskning (den s.k. 1/20-delsregeln), som har inneburit en alltför krävande budgetansträngning. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska efterlevnaden av dess regler övervakas av oberoende nationella finanspolitiska institutioner och bestämmelser om dessa övervakande institutioners roll och oberoende, vilka har behövt

---

[9] I syfte att stärka budgetdisciplinen under hela konjunkturcykeln ratificerade 25 medlemsstater den 2 mars 2012 det mellanstatliga SSS-fördraget. I artikel 2.1 i SSS-fördraget erinras om att fördraget ”ska tillämpas och tolkas av de fördragsslutande parterna i överensstämmelse med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, särskilt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, och med Europeiska unionens rätt, inbegripet förfarandereglerna i de fall sekundärlagstiftning behöver antas”. I artikel 2.2 i SSS-fördraget erinras om att det ”ska tillämpas i den mån det är förenligt med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och med Europeiska unionens rätt. Det får inte inkräkta på unionens befogenhet att agera på den ekonomiska unionens område”. Avdelning III i SSS-fördraget – den finanspolitiska överenskommelsen – är bindande för de medlemsstater som har euron som valuta och tillämpas på frivillig basis för övriga medlemsstater (artiklarna 1.2 och 14.5 i SSS-fördraget). I artikel 16 i SSS-fördraget föreskrivs att ”[i]nom högst fem år efter det att detta fördrag har trätt i kraft ska på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande nödvändiga åtgärder vidtas i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att införliva innehållet i det här fördraget inom Europeiska unionens rättsliga ramar”.

fastställas närmare på grundval av gemensamma principer som föreslagits av kommissionen[10] i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Dessa bestämmelser är nu helt integrerade i förslaget om ändring av direktiv 2011/85. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska kommissionen och rådet spela en roll i kontrollen av efterlevnaden (artikel 5 i SSS-fördraget), vilket också fastställs i förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1467/97.

Att den finanspolitiska överenskommelsen och det reformerade ramverket för ekonomisk styrning har gemensamma inslag beror även på hur den finanspolitiska överenskommelsen har genomförts i de nationella rättsordningarna. Majoriteten av SSS-fördragets parter har införlivat fördragets bestämmelser i sin nationella lagstiftning med en direkt koppling till motsvarande EU-lagstiftning[11]. Detta gäller det medelfristiga målet, konvergensbanan, bedömningen av om avvikelser är betydande och bestämmelserna om att rådets rekommendationer måste följas (alla hämtade från förordning (EG) nr 1466/97).

Med tanke på dessa gemensamma inslag kan det föreslagna reformerade ramverket för ekonomisk styrning anses införliva innehållet i SSS-fördragets finanspolitiska bestämmelser i EU:s rättsliga ramar på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i detta fördrag.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget ingår i ett lagstiftningspaket som syftar till att övergå till ett riskbaserat gemensamt EU-ramverk för övervakning som differentierar mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende offentlig skuldsättning. Genom förslaget revideras EU:s finanspolitiska ramverk genom att offentligfinansiella mål och reform- och investeringsmål samlas i en enda holistisk medelfristig finans- och strukturpolitisk plan som utgör själva grundvalen för det nya ramverket. Planen kommer att omfatta medlemsstaternas alla reform- och investeringsåtaganden för att hantera de utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, inbegripet de landsspecifika rekommendationerna. Dessa reform- och investeringsåtaganden skulle kunna göra det möjligt att förlänga den finanspolitiska anpassningsperioden, förutsatt att åtagandena sammantaget uppfyller vissa kriterier, såsom att de främjar tillväxten (exempelvis reformer för att hantera utmaningarna med en åldrande befolkning, förbättra arbetsmarknadens funktion och öka arbetskraftsutbudet, uppmuntra innovation och stärka kompetensen, förbättra företagsklimatet[12], undanröja hinder för den inre marknaden och åtgärda strategiska beroenden), att de stöder offentligfinansiell hållbarhet (exempelvis pensionsreformer, reformer för att göra de offentliga utgifterna mer kostnadseffektiva eller öka skatteuppbörden) och att de är förenliga med unionens gemensamma prioriteringar enligt bilaga VI till den föreslagna förordningen.

I det fall en medlemsstat underlåter att genomföra de reform- och investeringsåtaganden som ingår i dess medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan för att följa de landsspecifika rekommendationerna i samband med förfarandet vid makroekonomiska obalanser får rådet,

---

[10] Kommissionens meddelande COM(2012) 342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

[11] https://economy-finance.ec.europa.eu/system/files/2017-02/c20171201_en.pdf

[12] Good governance and respect for the rule of law, in particular independent, quality and efficient justice systems, functioning and effective tax systems, as well as effective insolvency and robust anti-corruption and anti-fraud frameworks are key determinants in this context.

enligt förslaget till förordning i samspel med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser[13], anta en rekommendation och fastställa att en alltför stor obalans föreligger. Om en medlemsstat är föremål för förfarandet vid alltför stora obalanser måste den enligt den föreslagna förordningen lämna in en reviderad medelfristig finans- och strukturpolitisk plan som ska fungera som den plan för korrigerande åtgärder som krävs enligt förordning (EU) nr 1176/2011.

Den föreslagna förordningen samverkar även med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet[14]. Enligt den föreslagna förordningen kommer medlemsstater i euroområdet som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram enligt förordning (EU) nr 472/2013 under programmets löptid att undantas från skyldigheten att lämna in nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer och årliga lägesrapporter. Om de avviker från nettoutgiftsbanan kommer de medlemsstater i euroområdet som står under förstärkt övervakning enligt förordning (EU) nr 472/2013 dessutom att behöva beakta de rekommendationer som rådet lämnat i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta instrument är artikel 121.6 i EUF-fördraget.

Denna artikel gör det möjligt för Europaparlamentet och rådet att genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet anta närmare bestämmelser om den multilaterala övervakningen av medlemsstaterna, inbegripet inrättandet av ett multilateralt övervakningsförfarande för att bedöma medlemsstaternas politik. Huvudsyftet med artikel 121 i EUF-fördraget är att samordna medlemsstaternas ekonomiska politik med tanke på det ömsesidiga beroendet dem emellan.

Artikel 121.6 i EUF-fördraget används som rättslig grund för förordning (EG) nr 1466/97, som det föreliggande förslaget är avsett att ersätta. Syftet med detta förslag liknar syftet med förordning (EG) nr 1466/97, nämligen att främja samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik och multilaterala budgetövervakning i syfte att säkerställa överensstämmelse med de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.

---

[13] EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

[14] EUT L 140, 27.5.2013, s. 1.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget syftar till att övergå till ett riskbaserat EU-ramverk för övervakning som differentierar mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende offentlig skuldsättning. Nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer är själva grundvalen för det förslagna ramverket. De bör integrera offentligfinansiella mål, reform- och investeringsmål, inbegripet mål för att vid behov åtgärda makroekonomiska obalanser, och genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter, i en enda holistisk medelfristig plan, och på så sätt skapa en enhetlig och rationaliserad process. Detta skulle ge medlemsstaterna större spelrum att fastställa sin nettoutgiftsbana, vilket skulle stärka det nationella ägarskapet för den offentligfinansiella utvecklingen. Samtidigt är det mycket viktigt att dessa planer förankras i ett gemensamt unionsramverk inom den europeiska planeringsterminen så att den multilaterala övervakningen av medlemsstaterna säkerställs; detta med tanke på de potentiella spridningseffekterna mellan medlemmarna i en ekonomisk och monetär union. På detta sätt säkerställs också likabehandling av medlemsstaterna och överensstämmelse med unionens gemensamma prioriteringar.

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Artikelns mål – att säkerställa samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik och den multilaterala övervakning av de offentliga finanserna som krävs enligt EUF-fördraget – kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan bättre uppnås på unionsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget följer proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen med detta instrument.

- **Val av instrument**

I artikel 121.6 i EUF-fördraget föreskrivs förordningar.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I februari 2020[15] och oktober 2021[16] offentliggjordes två tillbakablickande bedömningar av EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

---

[15] Kommissionens meddelande COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020 *Översyn av den ekonomiska styrningen, rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU*.

[16] Meddelande COM(2021) 662 final av den 19 oktober 2021 från kommissionen: *EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen*.

- **Samråd med berörda parter**

Omfattande samråd med berörda parter har ägt rum. De bestod av följande:

- Samråd på nätet för att samla in synpunkter från berörda parter, civilsamhället och allmänheten. En sammanfattande rapport om resultatet av detta samråd offentliggjordes i mars 2022.
- Ingående tematiska diskussioner med medlemsstaterna inom ramen för Ekofinrådet, Eurogruppen, ekonomiska och finansiella kommittén och kommittén för ekonomisk politik.

Resultaten har beaktats i kommissionens meddelande av den 9 november 2022 om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning[17], samt i detta förslag.

Efter antagandet av meddelandet av den 9 november 2022 har kommissionen gett medlemsstaterna ytterligare underlag vad gäller den föreslagna reformens effekter. Ytterligare diskussioner har förts med medlemsstaterna i rådet samt med Europaparlamentet, och dessa diskussioner har beaktats i detta förslag.

- Europaparlamentet antog den 15 mars 2023 årsrapporterna om den europeiska planeringsterminen, som också fokuserade på reformen av EU:s ramverk för ekonomisk styrning och framtiden för den europeiska planeringsterminen.
- Ekofinrådet antog den 14 mars 2023 slutsatser om riktlinjerna för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning, som godkändes av Europeiska rådet den 23–24 mars 2023.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget har beviljats ett undantag från kravet på konsekvensbedömning på grund av i) att alternativ saknas, då gränserna för översynen fastställs av EU:s finanspolitiska ramverk, ii) att fokus ligger på riktade ändringar som iii) inte höjer rapporteringskraven för medlemsstaterna och som iv) bygger på uppgiftsinhämtning som nyligen ägt rum och som offentliggjorts i form av arbetsdokument och meddelanden utarbetade under perioden 2020–2022.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget påverkar inte rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga konsekvenser för EU:s budget.

---

[17] COM(2022) 583 final.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Den föreslagna förordningen kräver inga åtgärder för att underlätta genomförandet. Denna lagstiftningsåtgärd innebär inga genomförandeutmaningar för medlemsstaterna.

I den föreslagna förordningen förenklas rapporteringskraven för medlemsstaterna genom att en enda operativ indikator i form av en nettoutgiftsbana används, samt genom att en enda holistisk och integrerad medelfristig nationell finans- och strukturpolitisk plan införs som ersätter medlemsstaternas stabilitets- och konvergensprogram samt nationella reformprogram.

Enligt översynsklausulen i artikel 36 i den föreslagna förordningen ska kommissionen vart femte år offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. I arbetet med rapporten kommer man att granska i) denna förordnings ändamålsenlighet, i synnerhet om de bestämmelser som reglerar beslutsfattandet har visat sig vara tillräckligt effektiva när det gäller att säkerställa att offentliga skuldkvoter följer en nedåtgående trend eller bibehålls på sunda nivåer, och ii) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

För att säkerställa att medlemsstaterna genomför EU:s reviderade ramverk för styrning kommer ett ökat nationellt ägarskap att vara ett centralt inslag i reformen. Detta kommer att uppnås genom att kraven för unionens gemensamma ramverk på ett bättre sätt integreras i de nationella politiska debatterna och att de oberoende finanspolitiska institutionernas roll utvidgas genom att de inkluderas i övervakningen av medlemsstaternas genomförande av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna. Kommissionen kommer även att undersöka hur den europeiska finanspolitiska nämndens[18] roll kan stärkas, samtidigt som kommissionen behåller sin övervakande roll i enlighet med EU-fördragen. För närvarande har den europeiska finanspolitiska nämnden i uppdrag att utvärdera genomförandet av EU:s finanspolitiska ramverk, särskilt dess övergripande samstämmighet, eventuella fall av allvarlig bristande efterlevnad och den finanspolitiska inriktningens lämplighet. Den ger kommissionen råd i dessa frågor, och om den identifierar risker för en väl fungerande ekonomisk och monetär union pekar den på tillgängliga politiska alternativ inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten. Den samarbetar också med nationella oberoende finanspolitiska institutioner för att utbyta bästa praxis och underlätta samsyn. Den europeiska finanspolitiska nämnden skulle även kunna få nya uppgifter, som att lämna information till den periodiska utvärderingen av det reformerade ramverket och tillhandahålla bedömningar av genomförandet av centrala delar av det reformerade styrningssystemet. Nämnden skulle också kunna avge ett yttrande som underlag för rådets beslut om aktivering (eller förlängning) av den allmänna undantagsklausulen.

[18] Kommissionens beslut (EU) 2015/1937 av den 21 oktober 2015 om inrättande av en oberoende rådgivande europeisk finanspolitisk nämnd (EUT L 282, 28.10.2015, s. 37).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I kapitel 1 (artiklarna 1 och 2) i förslaget till förordning presenteras förordningens syfte, nämligen att fastställa närmare bestämmelser om innehåll, inlämnande, bedömning och övervakning av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer. Där definieras också de viktigaste begreppen i förordningen.

I kapitel 2 (artiklarna 3 och 4) i förslaget till förordning fastställs reglerna för den europeiska planeringsterminen, och genom dem infogas EU:s finanspolitiska ramverk i den europeiska planeringsterminens övervakningscykel. Där föreskrivs att medlemsstaterna måste ta hänsyn till rådets vägledning och där förtecknas vilka rättsliga instrument som kan användas om medlemsstaternas underlåter att göra detta.

Kapitel 3 (artiklarna 5–8) i förslaget till förordning är inriktat på den tekniska målbana som kommissionen ska utfärda för medlemsstater med en offentlig skuldsättning som överstiger 60 % av BNP eller ett offentligt underskott som överstiger 3 % av BNP.

I kapitel 4 (artiklarna 9–19) i förslaget till förordning fastställs förfarandet för de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna. Där fastställs skyldigheten för varje medlemsstat att lämna in en medelfristig finans- och strukturpolitisk plan, målen för den tekniska dialogen mellan kommissionen och medlemsstaten innan planerna lämnas in, planernas innehåll och krav, villkor och kriterier för en förlängning av anpassningsperioden, kommissionens förfarande för bedömning av planen och rådets godkännandeförfarande. Där anges också på vilka villkor rådet kan begära att en medlemsstat lämnar in en reviderad plan och föreslå en översyn av den nettoutgiftsbana som har godkänts av rådet, i det fall medlemsstaten inte uppfyller de nödvändiga villkoren för inlämnande av en reviderad plan eller genomför de reform- och investeringsåtaganden som låg till grund för en förlängning av anpassningsperioden.

I kapitel 5 (artiklarna 20–25) i förslaget till förordning fastställs övervakningsförfarandet för de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna och vad som händer vid betydande risk för avvikelse från nettoutgiftsbanan. Medlemsstaterna måste lämna in årliga lägesrapporter och kommissionen kommer att övervaka genomförandet av nettoutgiftsbanorna, bland annat genom att upprätta ett kontrollkonto. I artiklarna fastställs också de nationella oberoende finanspolitiska institutionernas roll i övervakningsprocessen och de villkor enligt vilka en allmän undantagsklausul eller en landsspecifik undantagsklausul kan aktiveras.

I kapitel 6 (artiklarna 26–29) i förslaget till förordning fastställs villkoren för den ekonomiska dialogen mellan institutionerna och medlemsstaterna, inbegripet behovet av att informera Europaparlamentet om tillämpningen av förordningen, "följ eller förklara"-principen och möjligheten för Europaparlamentet att ha ett åsiktsutbyte med en medlemsstat som löper betydande risk att avvika från nettoutgiftsbanan.

I kapitel 7 (artikel 30) i förslaget till förordning fastställs samspelet med förordning (EU) nr 1176/2011, enligt vilken man måste överväga att inleda förfarandet vid alltför stora obalanser om medlemsstaterna inte genomför de reform- och investeringsåtaganden som är relevanta för förfarandet vid makroekonomiska obalanser och som ingår i den medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen. Där föreskrivs också att medlemsstaten ska lämna in en reviderad medelfristig finans- och strukturpolitisk plan när förfarandet vid alltför stora obalanser inleds enligt förordning (EU) nr 1176/2011. Denna plan ska fungera som den plan för korrigerande åtgärder som krävs enligt den sistnämnda förordningen.

I kapitel 8 (artikel 31) i förslaget till förordning fastställs samspelet med förordning (EU) nr 472/2013. Medlemsstater i euroområdet som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram undantas från skyldigheten att lämna in en medelfristig finans- och strukturpolitisk plan och en årlig lägesrapport. I artikeln ställs krav på att medlemsstater i euroområdet som står under skärpt övervakning beaktar de rekommendationer som rådet lämnat i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget vid avvikelse från nettoutgiftsbanan.

I kapitel 9 (artiklarna 32 och 33) i förslaget till förordning ges kommissionen befogenhet att ändra bilagorna (med undantag för bilaga I) genom delegerade akter. Där fastställs på vilka villkor kommissionen kan utöva denna delegering.

I kapitel 10 (artiklarna 34–38) i förslaget till förordning fastställs de gemensamma bestämmelser som är tillämpliga på den föreslagna förordningen i fråga om dialog med medlemsstaterna och besök på plats i medlemsstaterna, översynsklausulen, upphävandet av förordning (EG) nr 1466/97 och ikraftträdandet.

I bilagorna I-VII till den föreslagna förordningen anges kriterierna för att fastställa den medelfristiga tekniska målbanan för medlemsstater med en offentlig skuldsättning eller ett offentligt underskott som överstiger 60 % respektive 3 % av BNP, vilka uppgifter som medlemsstaterna ska lämna i de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna, vilka uppgifter som medlemsstaterna ska lämna i sina årliga lägesrapporter, hur kontrollkontot fungerar, vilken metod som kommissionen använder för att bedöma om beräkningarna är realistiska, en förteckning över unionens gemensamma prioriteringar, samt bedömningsramverket för reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av den finanspolitiska anpassningsperioden.

2023/0138 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande (fotnot),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen som föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) förutsätter att de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans iakttas.

(2) Stabilitets- och tillväxtpakten, som ursprungligen bestod av rådets förordning (EG) nr 1466/97[19], rådets förordning EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997[20] och Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten[21], grundar sig på målet att uppnå sunda och hållbara offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark, hållbar tillväxt som underbyggs av finansiell stabilitet, och därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar och inkluderande tillväxt samt sysselsättning.

(3) Det ramverk för finanspolitisk styrning som behandlas i denna förordning är en del av den europeiska planeringsterminen, som även omfattar samordning och övervakning av medlemsstaternas mer allmänna ekonomiska politik och sysselsättningspolitik, i enlighet med artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget.

---

[19] Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

[20] Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

[21] Europeiska rådets resolution om stabilitets- och tillväxtpakten Amsterdam den 17 juni 1997 (EGT C 236, 2.8.1997, s. 1).

(4) Det är mycket viktigt att arbetsmarknadens parter, civilsamhällesorganisationer och andra intressenter involveras i den europeiska planeringsterminen för att säkerställa ägarskap och ett transparent och inkluderande beslutsfattande.

(5) Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör anpassas för att i högre grad ta hänsyn till de växande skillnaderna mellan medlemsstaterna vad gäller offentligfinansiell ställning, utmaningar avseende offentlig skuldsättning och andra sårbarheter. De kraftfulla politiska åtgärder som vidtogs för att hantera covid-19-pandemin visade sig vara mycket effektiva för att mildra krisens ekonomiska och sociala skadeverkningar. Krisen ledde emellertid till att den offentliga och den privata sektorns skuldkvoter ökade väsentligt och det är viktigt att gradvis, stadigt och på ett tillväxtvänligt sätt minska dessa till sunda nivåer, att komma till rätta med makroekonomiska obalanser och samtidigt ta hänsyn till sysselsättningsmål och sociala mål. Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör samtidigt anpassas för att göra det lättare att hantera de utmaningar som unionen står inför på medellång och lång sikt, bland annat uppnåendet av en rättvis digital och grön omställning, inbegripet klimatlagen[22], säkerställandet av energitrygghet och öppet strategiskt oberoende, hanteringen av den demografiska förändringen, stärkandet av social och ekonomisk motståndskraft samt genomförandet av den strategiska kompassen för säkerhet och försvar, vilka alla förutsätter reformer och varaktigt höga investeringsnivåer under de närmaste åren.

(6) Skuldhållbarhet och en hållbar och inkluderande tillväxt bör stå i centrum för unionens ramverk för ekonomisk styrning och ramverket bör därför differentiera mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende den offentliga skuldsättningen och tillåta en landsspecifik offentligfinansiell utveckling.

(7) Det multilaterala övervakningsförfarande som anges i artikel 121.2, 121.3 och 121.4 samt i artikel 148.4 i EUF-fördraget bör i enlighet med närmare regler följa den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningsutvecklingen i deras helhet i varje medlemsstat och i unionen. Häri ingår att upptäcka makroekonomiska obalanser och att förebygga och korrigera alltför stora obalanser på det sätt som anges i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1174/2011[23] och (EU) nr 1176/2011[24]. För att möjliggöra denna övervakning av den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningsutvecklingen bör medlemsstaterna tillhandahålla information i form av medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer.

(8) Närmare regler bör därför fastställas gällande nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer i fråga om innehåll, inlämnande, bedömning och övervakning i

---

22 I den europeiska klimatlagen fastställs ett unionsomfattande mål om att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och unionens institutioner och medlemsstaterna åläggs att öka sin anpassningsförmåga, vilket förutsätter betydande offentliga investeringar för att minska klimatförändringarnas negativa socioekonomiska inverkan på EU och dess medlemsstater, bland annat i fråga om tillväxt och offentligfinansiell hållbarhet.

23 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet (EUT L 306, 23.11.2011, s. 8).

24 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

syfte att främja skuldhållbarhet och en hållbar och inkluderande tillväxt i medlemsstaterna samt genom medelfristig planering förebygga alltför stora offentliga underskott.

(9) De nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör innehålla de enskilda medlemsstaternas samlade åtaganden vad gäller offentliga finanser, strukturreformer och investeringar, och dessa planer bör utgöra själva grundvalen för unionens ramverk för ekonomisk styrning. Varje medlemsstat bör lägga fram en medelfristig plan som visar dess offentligfinansiella utveckling och prioriterade investerings- och reformåtaganden som sammantaget, och utan en konjunkturförstärkande finanspolitik, säkerställer en stadig och gradvis skuldminskning och en hållbar och inkluderande tillväxt, samt mer allmänna reform- och investeringsåtaganden med anknytning till bland annat den gröna och den digitala omställningen, social och ekonomisk motståndskraft samt genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Så länge faciliteten för återhämtning och resiliens[25] är tillgänglig bör lämplig hänsyn tas till åtagandena i nationella återhämtnings- och resiliensplaner.

(10) Även sammanhållningsmedlen är synkroniserade med den europeiska planeringsterminens cykel. Eftersom de utgör EU-budgetens långsiktiga investeringspolicy bör vid upprättandet av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer hänsyn även tas till sammanhållningspolitiska investeringar och reformer. Varje medlemsstat bör vidare förklara hur dess nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan kommer att säkerställa att utgifter för EU-program till fullo motsvaras av inkomster i form av EU-medel och relevant nationell samfinansiering.

(11) Innan den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen läggs fram bör en teknisk dialog föras med kommissionen för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning. Rådet bör, på kommissionens rekommendation, fastställa nettoutgiftsbanan och godkänna reform- och investeringsåtagandena, i förekommande fall inbegripet de åtaganden som görs för en eventuell förlängning av anpassningsperioden.

(12) För att förenkla unionens finanspolitiska ramverk och öka transparensen bör fastställandet av den offentligfinansiella utvecklingsbanan och genomförandet av den årliga offentligfinansiella övervakningen för varje medlemsstat baseras på en enda operativ indikator som är knuten till skuldhållbarhet. Denna enda operativa indikator bör vara baserad på nationellt finansierade primära nettoutgifter, det vill säga utgifter efter avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan och exklusive ränteutgifter samt konjunkturberoende utgifter för arbetslöshet och utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel. En sådan indikator möjliggör makroekonomisk stabilisering eftersom den inte påverkas av automatiska stabilisatorer, inbegripet inkomst- och utgiftsfluktuationer som ligger utanför regeringens direkta kontroll.

---

[25] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

(13) Som vägledning för medlemsstaterna när de utarbetar sina medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer bör kommissionen lägga fram en teknisk målbana som anger den finanspolitiska anpassning som minst måste göras för att föra in medlemsstatens skuldutveckling på en realistisk nedåtgående bana eller hålla kvar skuldsättningen på en sund nivå. Den tekniska målbanan bör även säkerställa att den offentliga skuldkvoten i slutet av planeringshorisonten är lägre än året före den tekniska målbanans början. Hållbarheten i denna skuldminskning bör säkerställas genom en lämplig finanspolitik.

(14) Den tekniska målbana som läggs fram av kommissionen bör även säkerställa att det offentliga underskottet minskas till, och ligger kvar på, en nivå under referensvärdet på 3 % av bruttonationalprodukten (BNP).

(15) I slutet av den fyraårsperiod under vilken den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen genomförs bör kommissionen ta förnyad ställning till situationen för att bedöma om det krävs ytterligare anpassning. Om medlemsstatens offentliga skuldsättning fortfarande överstiger referensvärdet på 60 % av BNP eller om dess offentliga underskott överstiger referensvärdet 3 % av BNP bör kommissionen lägga fram en ny teknisk målbana.

(16) Det bör i varje nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan anges vilken status planen har i nationella förfaranden, i synnerhet huruvida planen har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida parlamentet har godkänt planen. I den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen bör även anges om det nationella parlamentet haft möjlighet att debattera rådets rekommendation om den föregående planen och i förekommande fall andra rekommendationer eller beslut från rådet eller varningar från kommissionen.

(17) Om medlemsstaterna i sina medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer utgår från antaganden som avviker från kommissionens standardramverk för medelfristiga skuldprognoser bör de förklara och motivera skillnaderna på ett transparent sätt och med väl underbyggda ekonomiska argument.

(18) Eftersom medlemsstaterna i slutet av sina medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer kan ställas inför extra kostnader på grund av till exempel befolkningens åldrande eller en ogynnsam ränte-/tillväxtdifferens bör de säkerställa att det samlade saldot i slutet av anpassningsperioden är tillräckligt för att säkerställa att underskottet varaktigt ligger kvar under referensvärdet på 3 % av BNP.

(19) För att möjliggöra ett lämpligt samspel mellan unionens gemensamma ramverk och nationella budgetramverk bör kommissionen enbart grunda sin bedömning på utvecklingen för nationellt finansierade primära nettoutgifter. Medlemsstaterna bör kunna fastställa nationella budgetmål med utgångspunkt i andra indikatorer, till exempel det strukturella saldot, om detta krävs enligt deras nationella budgetramverk.

(20) Kommissionens bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör i synnerhet inriktas på att avgöra om makroekonomiska och offentligfinansiella antaganden, i den mån de avviker från de antaganden som ligger till grund för den tekniska målbanan, är realistiska. De skuldprognoser, vid oförändrad politik, som ingår i planen bör framför allt överensstämma och vara jämförbara med kommissionens prognoser.

(21) För att säkerställa att de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna genomförs bör kommissionen och rådet övervaka reform- och investeringsåtagandena i dessa planer i samband med den europeiska planeringsterminen på grundval av

medlemsstaternas årliga lägesrapporter och i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget. De bör för detta ändamål föra en dialog om den europeiska planeringsterminen med Europaparlamentet.

(22) En mer gradvis skuldminskning kan säkerställas genom att anpassningsperioden förlängs med högst tre år, förutsatt att medlemsstaten underbygger sin medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan med verifierbara och tidsbundna reform- och investeringsåtaganden. Åtagandena måste sammantaget vara tillväxtfrämjande, främja offentligfinansiell hållbarhet, svara mot unionens gemensamma prioriteringar, följa relevanta landsspecifika rekommendationer som riktats till medlemsstaten i samband med den europeiska planeringsterminen och svara mot landsspecifika investeringsprioriteringar, men inte leda till nedskärningar av andra nationellt finansierade offentliga investeringar under anpassningsperioden, så att investeringarnas makroekonomiska genomslag säkerställs utan undanträngning av andra investeringsprioriteringar.

(23) För att säkerställa en rättvis och transparent process bör reform- och investeringsåtagandena bedömas enligt ett gemensamt unionsramverk. Så länge faciliteten för återhämtning och resiliens är tillgänglig kan i förekommande fall hänsyn tas till åtaganden i de nationella återhämtnings- och resiliensplanerna vid bedömningen av en begäran om förlängning av anpassningsperioden. Reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden bör stå i proportion till utmaningarna avseende den offentliga skuldsättningen enligt den senaste uppdateringen av *Debt Sustainability Monitor* och avseende den medelfristiga tillväxten i medlemsstaten. I medlemsstater vars utmaningar avseende den offentliga skuldsättningen är knutna till betydande utmaningar avseende den medelfristiga tillväxten förväntas reformer och investeringar även vara inriktade på att komma till rätta med flaskhalsar som hämmar den medelfristiga tillväxten.

(24) Reform- och investeringsåtaganden i nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer bör vara anpassade till unionens gemensamma prioriteringar. Reform- och investeringsåtagandena bör även vara förenliga med genomförandet av de nationella strategier som den berörda medlemsstaten lagt fram för att främja relevanta unionsprioriteringar. Så länge faciliteten för återhämtning och resiliens är tillgänglig bör korshänvisningar i relevanta fall göras till återhämtnings- och resiliensplanerna för att säkerställa politisk samstämmighet.

(25) Om de verifierbara och tidsbundna reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en mer gradvis nettoutgiftsbana inte fullgörs inom den fastställda tidsfristen kan rådet, på kommissionens rekommendation, rekommendera en snabbare anpassning genom att förkorta förlängningen av nettoutgiftsbanan.

(26) Som underlag för efterlevnadskontrollen och i synnerhet utarbetandet av rapporter i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget bör kommissionen inrätta ett kontrollkonto för varje medlemsstat för att registrera årliga avvikelser i medlemsstatens nettoutgifter från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan och summera dessa avvikelsers utveckling över tid.

(27) Oberoende finanspolitiska institutioner har bevisligen främjat offentligfinansiell disciplin och stärkt trovärdigheten i medlemsstaternas offentliga finanser. För att stärka det nationella ägarskapet bör oberoende finanspolitiska institutioners uppdrag, som traditionellt varit att övervaka efterlevnaden av det nationella ramverket, utvidgas till att även omfatta unionens ramverk för ekonomisk styrning.

(28) När kommissionen avger ett yttrande om de utkast till budgetplaner som lämnas in i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013[26] bör den bedöma om utkasten till budgetplaner är förenliga med de nettoutgiftsbanor som fastställs enligt den här förordningen.

(29) Särskild uppmärksamhet bör ägnas betydande risker för att budgetställningen avviker från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan. Det multilaterala övervakningsförfarande som anges i artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget bör därför kompletteras med ett system för tidig varning genom vilket kommissionen i enlighet med artikel 121.4 på ett tidigt stadium kan göra en medlemsstat uppmärksam på att den måste vidta korrigerande budgetåtgärder för att förebygga ett alltför stort offentligt underskott. Vid ihållande budgetavvikelser bör rådet dessutom skärpa sin rekommendation och göra den offentlig.

(30) I händelse av att euroområdet eller unionen som helhet drabbas av större chocker är det nödvändigt att ha en allmän undantagsklausul som gör det möjligt att hantera en allvarlig konjunkturnedgång i euroområdet eller unionen som helhet genom att tillåta avvikelser från nettoutgiftsbanan, förutsatt att de inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt.

(31) Det bör även finnas landsspecifika undantagsklausuler som möjliggör avvikelser från nettoutgiftsbanan, förutsatt att de inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt, när det föreligger exceptionella omständigheter, till exempel oförutsägbara exogena händelser utanför medlemsstatens kontroll som inte kunde ha förhindrats, som kräver konjunkturdämpande offentligfinansiella åtgärder och som har en betydande inverkan på medlemsstatens offentliga finanser. En betydande inverkan bör vara en chock vars totala omfattning överskrider det ”normala”: kostnader för naturkatastrofer bör inom ett visst intervall till exempel vara medräknade i budgetplaneringen. För att aktivera eller förlänga tillämpningen av allmänna och landsspecifika undantagsklausuler måste rådet först anta en rekommendation.

(32) Denna förordning ingår i ett paket tillsammans med rådets direktiv [XXX om ändring av 2011/85/EU] och rådets förordning [XXX om ändring av rådets förordning (EG) nr 1467/97]. Tillsammans utgör de ett reviderat ramverk för ekonomisk styrning i unionen genom vilket innehållet i avdelning III *Finanspolitisk överenskommelse* i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*SSS-fördraget*)[27] införlivas i unionsrätten, i enlighet med artikel 16 i fördraget. Med utgångspunkt i medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra SSS-fördraget behålls den finanspolitiska överenskommelsens medelfristiga perspektiv i det föreslagna lagstiftningspaketet som ett verktyg för att uppnå budgetdisciplin och främja tillväxt. I paketet förstärks den landsspecifika dimensionen i syfte att stärka det nationella ägarskapet genom att bland annat ge oberoende finanspolitiska institutioner

---

[26] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

[27] Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012.

en utökad roll, huvudsakligen på grundval av de i den finanspolitiska överenskommelsens omnämnda gemensamma principer som föreslagits av kommissionen[28] i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Den analys av utgifter med avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan som behövs för att göra en samlad bedömning av efterlevnaden i enlighet med den finanspolitiska överenskommelsen beskrivs i denna förordning. Precis som i den finanspolitiska överenskommelsen är tillfälliga avvikelser från den medelfristiga planen endast tillåtna enligt denna förordning om det föreligger exceptionella omständigheter. På liknande sätt som i den finanspolitiska överenskommelsen bör, vid betydande avvikelser från den medelfristiga planen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod. Genom paketet stärks den offentligfinansiella övervakningen och förfarandena för efterlevnadskontroll i syfte att fullgöra åtagandet om att främja sunda och hållbara offentliga finanser och en hållbar och inkluderande tillväxt. I det reformerade ramverket för ekonomisk styrning behålls därmed SSS-fördragets grundläggande mål om budgetdisciplin och skuldhållbarhet.

(33) För att säkerställa ett effektivt genomförande och lämplig övervakning av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen vad gäller den information som medlemsstaterna måste lämna i sina medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer och i sina årliga lägesrapporter, kontrollkontots funktion, den metod som kommissionen måste tillämpa för att bedöma om anpassningsbanan är realistisk, upprättandet av förteckningen över unionens gemensamma prioriteringar och bedömningsramverket för de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av den finanspolitiska anpassningsperioden. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[29]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(34) Den multilaterala övervakningen ska utgå från oberoende statistik av hög kvalitet som tagits fram i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009[30].

---

28 Kommissionens meddelande COM(2012) 342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

29 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

30 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning föreskrivs regler för att säkerställa en effektiv samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik och därmed främja ett uppnående av unionens tillväxt- och sysselsättningsmål.

Som ett led i rådets och kommissionens multilaterala budgetövervakning för att främja skuldhållbarhet och en hållbar och inkluderande tillväxt i medlemsstaterna samt genom medelfristig planering förhindra uppkomsten av alltför stora offentliga underskott fastställs närmare regler om nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer i fråga om innehåll, inlämnande, bedömning och övervakning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

(1) *landsspecifik rekommendation*: rådets årliga vägledning till en medlemsstat om den ekonomiska politiken, budgetpolitiken, sysselsättningspolitiken och strukturpolitiken i enlighet med artiklarna 121 och 148 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

(2) *nettoutgifter*: offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan och andra budgetvariabler utanför regeringens kontroll vilka anges i bilaga II punkt a.

(3) *teknisk målbana*: en nettoutgiftsbana som läggs fram av kommissionen som vägledning för medlemsstater vars offentliga skuldsättning överstiger referensvärdet på 60 % av bruttonationalprodukten (BNP) eller vars offentliga underskott överstiger referensvärdet på 3 % av BNP inför dessa medlemsstaters upprättande av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer .

(4) *nettoutgiftsbana*: en av rådet fastställd flerårig utvecklingsbana för en medlemsstats nettoutgifter.

(5) *nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan*: ett dokument som innehåller en medlemsstats åtaganden vad gäller offentliga finanser, reformer och investeringar.

(6) *årlig lägesrapport*: ett dokument i vilket en medlemsstat rapporterar om genomförandet av nettoutgiftsbanan och om de reform- och investeringsåtaganden som ingår i dess nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

(7) *anpassningsperiod*: tidsperiod för en medlemsstats finanspolitiska anpassning som ska utgöra minst fyra år av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen och dess eventuella förlängning.

(8) *kontrollkonto*: registrering av de faktiska nettoutgifternas ackumulerade avvikelser från nettoutgiftsbanan i en medlemsstat.

(9) *strukturellt saldo*: konjunkturrensat saldo i de offentliga finanserna efter avdrag för tillfälliga åtgärder.

(10) *strukturellt primärsaldo*: konjunkturrensat saldo i de offentliga finanserna efter avdrag för tillfälliga åtgärder och ränteutgifter.

KAPITEL II

EUROPEISKA PLANERINGSTERMINEN

Artikel 3

Europeiska planeringsterminen

För att säkerställa en fastare samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik och varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska och sociala utfall ska rådet och kommissionen genomföra multilateral övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med de mål och krav som anges i EUF-fördraget. Den multilaterala övervakningen ska vila på oberoende statistik av hög kvalitet som tagits fram i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009.

Den europeiska planeringsterminen ska omfatta följande:

(a) Utformning av allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget, av landsspecifika rekommendationer och av rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet, samt övervakning av genomförandet av dessa.

(b) Utformning av riktlinjer för sysselsättningen vilka medlemsstaterna måste beakta i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget, inbegripet den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och av därmed sammanhängande landsspecifika rekommendationer, samt övervakning av genomförandet av dessa.

(c) Inlämnande, bedömning och godkännande av medlemsstaternas medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer, samt övervakning av dessa på grundval av årliga lägesrapporter.

(d) Övervakning för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser i enlighet med förordning (EU) nr 1176/2011.

(e) Andra förfaranden för multilateral övervakning som Europaparlamentet och rådet fastställer i enlighet med artikel 121.6 i EUF-fördraget.

Artikel 4

Genomförande av den europeiska planeringsterminen

1. Efter den bedömning som enligt denna förordning ska göras av de medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna, de årliga lägesrapporterna och den socioekonomiska situationen i de berörda medlemsstaterna ska rådet, på grundval av kommissionens rekommendationer, rikta rekommendationer till dessa medlemsstater med fullt utnyttjande av de rättsliga instrumenten i artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget och relaterad sekundärlagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska innan de fattar grundläggande beslut om utformningen av sin ekonomiska politik, sysselsättningspolitik och budgetpolitik ta vederbörlig hänsyn till de allmänna riktlinjer för medlemsstaternas ekonomiska politik och till de riktlinjer för sysselsättningen och de rekommendationer som avses i artikel 3 andra stycket a och b. Kommissionen ska övervaka deras framsteg.

3. Om en medlemsstat inte handlar i överensstämmelse med den vägledning som lämnats kan detta leda till

   (a) ytterligare landsspecifika rekommendationer,

   (b) en varning från kommissionen eller en rekommendation av rådet i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget,

   (c) åtgärder enligt denna förordning, rådets förordning (EG) nr 1467/97[31] eller förordning (EU) nr 1176/2011.

KAPITEL III

TEKNISK MÅLBANA

Artikel 5

Teknisk målbana

För medlemsstater vars offentliga skuldsättning överstiger referensvärdet på 60 % av BNP eller vars offentliga underskott överstiger referensvärdet på 3 % av BNP ska kommissionen i en rapport till ekonomiska och finansiella kommittén lägga fram en teknisk målbana för nettoutgifterna som omfattar en anpassningsperiod på minst fyra år av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen, med möjlighet till förlängning med högst tre år i enlighet med artikel 13. Kommissionen ska offentliggöra denna rapport.

Artikel 6

Krav avseende den tekniska målbanan

Den tekniska målbanan ska säkerställa att

a) den offentliga skuldkvoten förs in på, eller fortsätter att följa, en realistisk nedåtgående bana, eller ligger kvar på en sund nivå,

b) det offentliga underskottet minskas till, och ligger kvar på, en nivå under referensvärdet på 3 % av BNP,

c) den finanspolitiska anpassningen under den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planens löptid åtminstone är proportionell mot den totala ansträngningen under anpassningsperioden som helhet,

---

[31] Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

d) den offentliga skuldkvoten i slutet av planeringshorisonten är lägre än den offentliga skuldkvoten året före den tekniska målbanans början, och

e) nationella nettoutgifter i genomsnitt ökar i långsammare takt än den medelfristiga produktionsutvecklingen under planeringshorisonten.

De tekniska målbanorna ska differentieras för varje medlemsstat. Kriterier för fastställandet av de tekniska målbanorna anges i bilaga I.

Artikel 7

Förhandsvägledning från kommissionen

1. Senast den [1 mars] det år [xxxx] då medlemsstaterna för första gången ska lämna in sina medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer eller, i förekommande fall, inom tre veckor från medlemsstatens begäran om att få lämna in en ny plan ska kommissionen offentliggöra

   (a) det underliggande ramverket för medelfristiga prognoser för den offentliga skuldsättningen och resultatet,

   (b) sin makroekonomiska prognos och sina antaganden,

   (c) den tekniska målbanan, om detta krävs enligt artikel 5, och det motsvarande strukturella primärsaldot.

2. För medlemsstater vars offentliga underskott understiger referensvärdet på 3 % av BNP och vars offentliga skuldsättning understiger referensvärdet på 60 % av BNP ska kommissionen tillhandahålla teknisk information om det strukturella primärsaldo som krävs för att säkerställa att det samlade underskottet ligger kvar under referensvärdet på 3 % av BNP utan att några ytterligare politiska åtgärder vidtas under en tioårsperiod efter det att den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen genomförts.

3. Kommissionen ska minst vart fjärde år uppdatera de tekniska målbanorna och den kvantitativa vägledningen inför inlämnandet av nästa cykel av medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer.

Artikel 8

Bedömning av om anpassningsbanan är realistisk

Kommissionen ska med hjälp av den metod som avses i bilaga V bedöma om det är realistiskt att förvänta sig att den berörda medlemsstatens beräknade offentliga skuldkvot följer en nedåtgående bana eller ligger kvar på en sund nivå. Kommissionen ska offentliggöra sin analys av om anpassningsbanan är realistisk och de uppgifter som legat till grund för analysen.

KAPITEL IV

NATIONELLA MEDELFRISTIGA FINANS- OCH STRUKTURPOLITISKA PLANER

Artikel 9

Inlämnande av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

Efter det att denna förordning har trätt i kraft ska varje medlemsstat före utgången av april lämna in en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till rådet och kommissionen. Den berörda

medlemsstaten och kommissionen får vid behov enas om att förlänga den tidsfristen med en rimlig period.

Medlemsstaten ska offentliggöra sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

Artikel 10

Teknisk dialog

Den berörda medlemsstaten ska, innan den lämnar in sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan, föra en teknisk dialog med kommissionen i syfte att säkerställa att planen överensstämmer med artiklarna 11, 12 och 14.

Artikel 11

Innehåll i nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

1. Den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska innehålla den information som anges i bilaga II. Den ska i synnerhet ange en nettoutgiftsbana över minst fyra år, samt underliggande makroekonomiska antaganden och planerade finans- och strukturpolitiska åtgärder för att uppfylla kraven i artikel 12.

I den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska den berörda medlemsstaten även ange vilka åtgärder den kommer att vidta för att följa de landsspecifika rekommendationerna, inbegripet åtgärder som är relevanta för förfarandet vid makroekonomiska obalanser, samt för att i tillämpliga fall följa varningar som kommissionen utfärdat eller rekommendationer som rådet utfärdat i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

2. Om nettoutgiftsbanan i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ligger högre än den tekniska målbana som kommissionen utfärdat i enlighet med artikel 5 ska medlemsstaten i sin plan lägga fram starka och verifierbara ekonomiska argument för att motivera denna skillnad.

Artikel 12

Krav

Den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska

(a) säkerställa den finanspolitiska anpassning som är nödvändig för att senast före anpassningsperiodens slut föra in, eller hålla kvar, den offentliga skuldsättningen på en realistisk nedåtgående bana eller bibehålla den på en sund nivå, samt för att minska och hålla det offentliga underskottet under referensvärdet på 3 % av BNP på medellång sikt,

(b) redogöra för hur det faktiska genomförandet av investeringar och reformer för att hantera de främsta utmaningar som fastställts i de landsspecifika rekommendationerna inom den europeiska planeringsterminen ska säkerställas, i förekommande fall korrigera makroekonomiska obalanser som fastställs inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser och svara mot de gemensamma prioriteringar för unionen som avses i bilaga VI till denna förordning, däribland den europeiska gröna given, den europeiska pelaren för sociala rättigheter och det digitala decenniet, samtidigt som planen ska vara förenlig med de uppdaterade nationella energi- och klimatplanerna och de nationella färdplanerna för det digitala decenniet,

(c) i förekommande fall, redogöra för hur det faktiska genomförandet av de relevanta reformer och investeringar som avses i artikel 13 och som ligger till grund för en förlängning av medlemsstatens anpassningsperiod med högst tre år ska säkerställas,

(d) redogöra för hur förenlighet med den berörda medlemsstatens återhämtnings- och resiliensplan under den period då faciliteten för återhämtning och resiliens är tillgänglig i enlighet med förordning (EU) 2021/241 kommer att säkerställas.

Artikel 13

Villkor för en förlängning av anpassningsperioden

1. Om en medlemsstat åtar sig att genomföra ett antal relevanta reformer och investeringar i enlighet med kriterierna i punkt 2 får anpassningsperioden förlängas med högst tre år.

2. De reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden ska stå i proportion till graden av utmaningar avseende den offentliga skuldsättningen och den medelfristiga tillväxten i den berörda medlemsstaten.

Reform- och investeringsåtagandena ska sammantaget uppfylla följande kriterier:

i) De ska vara tillväxtfrämjande.

ii) De ska främja offentligfinansiell hållbarhet.

iii) De ska svara mot de gemensamma prioriteringar för unionen som avses i bilaga VI.

iv) De ska följa relevanta landsspecifika rekommendationer som riktats till den berörda medlemsstaten, i tillämpliga fall inbegripet rekommendationer som utfärdats inom förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

v) De ska säkerställa att nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar under den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planens löptid sammantaget är högre än den medelfristiga nivån före denna period.

3. Varje enskilt reform- och investeringsåtagande som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden ska beskrivas tillräckligt detaljerat, vara koncentrerat till början av perioden samt vara tidsbundet och verifierbart.

4. Så länge faciliteten för återhämtning och resiliens är tillgänglig kan i enlighet med förordning (EU) 2021/241 åtaganden som ingår i den berörda medlemsstatens godkända återhämtnings- och resiliensplan beaktas vid en förlängning av anpassningsperioden.

5. Bedömningen av om reform- och investeringsåtagandena uppfyller kriterierna i punkt 2 och om varje enskilt reform- eller investeringsåtagande uppfyller villkoren i punkt 3 ska göras i enlighet med det bedömningsramverk som anges i bilaga VII.

Artikel 14

Reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan

1. En medlemsstat får före utgången av sin anpassningsperiod ansöka om att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till kommissionen om det på grund av objektiva omständigheter inte är möjligt att genomföra den ursprungliga nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen eller om en ny regering begär att en ny nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan ska lämnas in.

2. Innan den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen lämnas in ska kommissionen i en rapport till ekonomiska och finansiella kommittén lägga fram en ny teknisk målbana.

3. Den nya tekniska målbanan ska med beaktande av den berörda medlemsstatens tidigare anpassning, eller brist på anpassning, inte tillåta att den finanspolitiska anpassningen koncentreras till slutet av anpassningsperioden och ska inte leda till att den finanspolitiska anpassningen försvagas.

4. Om en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan lämnas in ska artiklarna 12 och 15–19 tillämpas.

5. Kommissionen ska i förekommande fall särskilt bedöma om en eventuell förlängning av anpassningsperioden ska fortsätta att gälla under den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen genom att beakta genomförandet av de reform- och investeringsåtaganden som låg till grund för förlängningen enligt den ursprungliga planen och förändringar av utmaningarna avseende den offentliga skuldsättningen under den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen.

Artikel 15

Kommissionens bedömning av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

1. Kommissionen ska bedöma varje nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan inom två månader från det att den lämnas in. Den berörda medlemsstaten och kommissionen får enas om att vid behov förlänga tidsfristen för bedömningen med en rimlig tidsperiod.

2. Kommissionen ska i sin bedömning av alla medlemsstaters nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer granska

a) om den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen säkerställer att den offentliga skuldsättningen före anpassningsperiodens slut förs in, eller hålls kvar, på en realistisk nedåtgående bana, eller om den bibehålls på en sund nivå,

b) om det offentliga underskottet ligger under referensvärdet på 3 % av BNP under hela planens löptid eller om det offentliga underskottet snabbt återförs till en nivå under referensvärdet på 3 % av BNP senast före anpassningsperiodens slut om underskottet ligger över detta referensvärde vid den tidpunkt då den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen lämnas in,

c) om det offentliga underskottet under en tioårsperiod ligger under referensvärdet på 3 % av BNP utan ytterligare budgetåtgärder,

d) om den finanspolitiska anpassningen under den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planens löptid åtminstone är proportionell mot den totala ansträngningen under anpassningsperioden som helhet,

e) om den finanspolitiska anpassningen, under de år då den berörda medlemsstaten förväntas ha ett underskott över referensvärdet på 3 % av BNP och överskridandet inte ligger nära referensvärdet och inte är övergående, överensstämmer med det riktmärke som avses i artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott, ändrad genom förordning [X], och

f) om den offentliga skuldkvoten i slutet av planeringshorisonten är lägre än den offentliga skuldkvoten året före den tekniska målbanans början.

3. Kommissionen ska avseende den berörda medlemsstaten dessutom granska

a) om de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden uppfyller villkoren i artikel 13,

b) om övriga reform- och investeringsåtaganden i planen uppfyller kraven i artikel 12 b.

Artikel 16

Rådets godkännande av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen

Rådet ska, på kommissionens rekommendation och som regel inom fyra veckor från det att denna rekommendation antagits, anta en rekommendation som anger den berörda medlemsstatens nettoutgiftsbana och, i förekommande fall, godkänner de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden i medlemsstatens nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

Om den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen utgör den plan för korrigerande åtgärder som krävs för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i enlighet med artikel 30 ska rådet i denna rekommendation även godkänna de reformer och investeringar som krävs för att korrigera obalanserna.

Artikel 17

Rådets rekommendation om en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan

Om rådet anser att planen inte uppfyller kraven i artikel 15.2 och 15.3 a ska rådet, på kommissionens rekommendation, rekommendera den berörda medlemsstaten att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan.

Artikel 18

Rådets rekommendation vid bristande efterlevnad från medlemsstatens sida

Rådet ska, på kommissionens rekommendation, rekommendera den berörda medlemsstaten att den tekniska målbana som utfärdats av kommissionen ska utgöra medlemsstatens nettoutgiftsbana om

(a) den berörda medlemsstaten underlåter att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan inom en månad från rådets rekommendation,

(b) rådet anser att den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen inte uppfyller kraven i artikel 15.2 och 15.3 a,

(c) medlemsstaten underlåter att lämna in en ny nationella medelfristig finans- och strukturpolitisk plan i slutet av den period som omfattas av den föregående nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen.

Artikel 19

Underlåtenhet av en medlemsstat att på ett tillfredsställande sätt fullgöra de åtaganden som ligger till grund för en förlängning av dess anpassningsperiod

Om en medlemsstat har beviljats en förlängning av sin anpassningsperiod men underlåter att på ett tillfredsställande sätt fullgöra de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för den förlängning som avses i artikel 13.1, får rådet, på kommissionens rekommendation, rekommendera en reviderad nettoutgiftsbana med en kortare anpassningsperiod.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDE AV NATIONELLA MEDELFRISTIGA FINANS- OCH STRUKTURPOLITISKA PLANER

Artikel 20

Lägesrapport

1. Varje medlemsstat ska senast den 15 april varje år lämna in en årlig lägesrapport till kommissionen om genomförandet av sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan.

2. Den årliga lägesrapport som avses i punkt 1 ska i synnerhet innehålla information om framstegen i genomförandet av nettoutgiftsbanan, genomförandet av mer allmänna reform- och investeringsåtaganden i samband med den europeiska planeringsterminen och, i förekommande fall, genomförandet av reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden.

3. Den årliga lägesrapport som avses i punkt 1 ska även innehålla den information som anges i bilaga III.

4. Varje medlemsstat ska offentliggöra sin årliga lägesrapport.

Artikel 21

Kommissionens övervakning

Kommissionen ska övervaka genomförandet av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen, i synnerhet nettoutgiftsbanan.

Kommissionen ska inrätta ett kontrollkonto, vilket ska fungera i enlighet med bilaga IV, för att registrera de faktiska nettoutgifternas ackumulerade avvikelser uppåt eller nedåt i förhållande till nettoutgiftsbanan.

Artikel 22

Oberoende finanspolitiska institutioners roll

Varje nationell oberoende finanspolitisk institution som avses i artikel 8 i rådets direktiv [...][32] [om nationella budgetramverk] ska tillhandahålla en bedömning av hur de budgetutfallsdata som rapporteras i den lägesrapport som avses i artikel 20 överensstämmer med nettoutgiftsbanan. Varje nationell oberoende finanspolitisk institution ska i tillämpliga fall även analysera de faktorer som ligger bakom en avvikelse från nettoutgiftsbanan.

Artikel 23

Kommissionens varning och rådets rekommendation om politiska åtgärder

---

[32] Rådets direktiv [...] av den [...] [om ändring av rådets direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk] (EUT ..., s....).

1. Om det föreligger en betydande risk för avvikelse från nettoutgiftsbanan eller en risk för att det offentliga underskottet kan överstiga referensvärdet på 3 % av BNP får kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

2. Rådet ska, på kommissionens rekommendation, inom en månad från den varning från kommissionen som avses i punkt 1 rikta en rekommendation till den berörda medlemsstaten om nödvändiga politiska åtgärder i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Artikel 24

Allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet

Rådet får, på kommissionens rekommendation, anta en rekommendation som gör det möjligt för medlemsstaterna att avvika från sina nettoutgiftsbanor i händelse av en allvarlig konjunkturnedgång i euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. Rådet ska fastställa en tidsfrist för en sådan avvikelse.

Så länge euroområdet eller unionen som helhet fortfarande befinner sig i en allvarlig konjunkturnedgång ska kommissionen fortsätta att övervaka skuldhållbarheten och säkerställa politisk samordning och en samstämmig policymix som tar hänsyn till både euroområdesdimensionen och unionsdimensionen.

Rådet får, på kommissionens rekommendation, förlänga den period under vilken medlemsstater får avvika från nettoutgiftsbanan, under förutsättning att det fortfarande råder en allvarlig konjunkturnedgång i euroområdet eller unionen som helhet. En förlängning kan beviljas mer än en gång. Varje förlängning ska emellertid gälla högst ett år i taget.

Artikel 25

Exceptionella omständigheter utanför medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser

Rådet får, på kommissionens rekommendation, anta en rekommendation som gör det möjligt för en medlemsstat att avvika från sin nettoutgiftsbana om exceptionella omständigheter utanför medlemsstatens kontroll har en betydande inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, förutsatt att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. Rådet ska fastställa en tidsfrist för en sådan avvikelse.

Rådet får, på kommissionens rekommendation, förlänga den period under vilken medlemsstaten får avvika från nettoutgiftsbanan, under förutsättning att det fortfarande råder exceptionella omständigheter. En förlängning kan beviljas mer än en gång. Varje förlängning ska emellertid omfatta högst ett år i taget.

KAPITEL VI

EKONOMISK DIALOG

Artikel 26

Dialog om den europeiska planeringsterminen

Europaparlamentet ska vederbörligen involveras i den europeiska planeringsterminen i syfte att öka transparens, ägarskap och möjlighet till ansvarsutkrävande för de beslut som fattas, framför allt genom en ekonomisk dialog. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd ska i lämpliga fall höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, ska

involveras i den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.

För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa transparens och möjlighet till ansvarsutkrävande, får Europaparlamentet bjuda in rådets ordförande, kommissionen och, i lämpliga fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande för att diskutera kommissionens politiska vägledning till medlemsstaterna, Europeiska rådets slutsatser och resultatet av den multilaterala övervakning som genomförts i enlighet med denna förordning,

Rådets ordförande, och kommissionen i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, samt i förekommande fall Eurogruppens ordförande, ska en gång per år rapportera till Europaparlamentet och till Europeiska rådet om resultatet av den multilaterala övervakningen.

Artikel 27

Följ eller förklara-regeln

Rådet förväntas som regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller i annat fall offentligt redogöra för sin ståndpunkt.

Artikel 28

Dialog med en medlemsstat

Om rådet, när det föreligger en betydande risk för avvikelse från nettoutgiftsbanan, riktar en rekommendation till en medlemsstat i enlighet med artikel 23.2 får Europaparlamentet erbjuda denna medlemsstat möjlighet att delta i ett åsiktsutbyte.

Artikel 29

Regelbunden information till Europaparlamentet

1. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning.
2. Rådet och kommissionen ska i sin rapport till Europaparlamentet inkludera resultatet av den multilaterala övervakning som genomförs i enlighet med denna förordning.

KAPITEL VII

SAMVERKAN MED FÖRORDNING (EU) NR 1176/2011

Artikel 30

Samverkan med förfarandet vid makroekonomiska obalanser

1. Om en medlemsstat underlåter att fullgöra de reform- och investeringsåtaganden som ingår i dess nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan för att följa de landsspecifika rekommendationer som är relevanta för det förfarande vid makroekonomiska obalanser som inrättats genom förordning (EU) nr 1176/2011, och om kommissionen i enlighet med artikel 7.1 i den förordningen anser att den berörda medlemsstaten har alltför stora obalanser, ska förfarandet i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011 tillämpas.

2. I så fall ska den medlemsstat avseende vilken ett förfarande vid alltför stora obalanser har inletts i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011 lämna in en reviderad plan i enlighet med artikel 14 i den här förordningen. Den reviderade planen ska följa den rådsrekommendation som

antagits i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011. Den reviderade planen ska godkännas av rådet i enlighet med artiklarna 16–19 i den här förordningen. Den reviderade planen ska bedömas i enlighet med artikel 15 i den här förordningen.

3. Om en medlemsstat lämnar in en reviderad medelfristig finans- och strukturpolitisk plan i enlighet med punkt 2 ska denna reviderade plan utgöra den plan för korrigerande åtgärder som krävs enligt artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1176/2011 och ange de konkreta politiska åtgärder som den berörda medlemsstaten har genomfört eller har för avsikt att genomföra samt en tidsplan för dessa åtgärder.

I ett sådant fall ska rådet i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1176/2011, på grundval av kommissionens bedömning, bedöma den reviderade planen inom två månader från det att den lämnas in. Övervakningen och bedömningen av genomförandet av den reviderade planen ska ske i enlighet med artikel 21 i den här förordningen och artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1176/2011.

KAPITEL VIII

SAMVERKAN MED FÖRORDNING (EU) NR 472/2013

Artikel 31

Samverkan med det förstärkta övervakningsförfarandet

En medlemsstat som står under förstärkt övervakning enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013[33] ska beakta alla rekommendationer som riktats till den enligt artikel 23 i den här förordningen när den antar åtgärder som syftar till att komma till rätta med orsaker, eller potentiella orsaker, till svårigheter i enlighet med artikel 3.1 i den förordningen.

Om en medlemsstat omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram och ändringar av detta i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 472/2013 ska den inte vara skyldig att lämna in en medelfristig finans- och strukturpolitisk plan i enlighet med artikel 9 i den här förordningen eller en årlig lägesrapport i enlighet med artikel 20 i den här förordningen.

KAPITEL IX

DELEGERADE BEFOGENHETER

Artikel 32

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 33 för att ändra bilagorna II–VII i syfte att ta hänsyn till senare utveckling, eller behov, rörande informationen i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen (bilaga II) eller i de årliga

---

[33] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

lägesrapporterna (bilaga III), kontrollkontots funktion (bilaga IV), metoden för att bedöma om anpassningsbanan är realistisk (bilaga V), unionens gemensamma prioriteringar (bilaga VI) eller bedömningsramverket (bilaga VII).

Artikel 33

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 32 ska ges tills vidare från och med den XXX.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 32 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 32 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av en månad från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL X

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 34

Dialog med en medlemsstat

Kommissionen ska säkerställa en kontinuerlig dialog med medlemsstaterna i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag i syfte att bedöma den socioekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

Artikel 35

Besök i samband med fördjupad övervakning

1. Kommissionen får i samband med fördjupad övervakning göra besök i medlemsstater som är föremål för rekommendationer utfärdade enligt artikel 23 i syfte att göra kontroller på plats.
2. Om den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som har euron som valuta eller en medlemsstat som deltar i ERM2 får kommissionen i lämpliga fall bjuda in företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsbesöken.

Artikel 36

Rapport

1. Senast den [31 december 2030] och därefter vart femte år ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning som i lämpliga fall ska åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning. Kommissionen ska offentliggöra denna rapport.

2. Följande ska granskas i den rapport som avses i punkt 1:

   (a) Denna förordnings ändamålsenlighet, i synnerhet om de bestämmelser som reglerar beslutsfattandet har visat sig vara tillräckligt effektiva när det gäller att säkerställa att offentliga skuldkvoter följer en nedåtgående trend eller bibehålls på en sund nivå i enlighet med relevanta rådsrekommendationer.

   (b) Framstegen i säkerställandet av en fastare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska utfall i enlighet med EUF-fördraget.

3. Rapporten ska vidarebefordras till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 37

Upphävande av förordning (EG) nr 1466/97

Förordning (EG) nr 1466/97 ska upphöra att gälla.

Artikel 38

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [tjugonde] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*